

Katrin Karisma —
Sally

Arvo Laid —
Konferansjee

Vaike Kiik —
Sally

Endel Pärn —
poepidaja Schultz

Ülle Ulla —
pansionipidaja Schneider

Katrin Karisma —
Sally

Katrin Karisma —
Sally

Hans Miilberg —
kirjanik Bradshaw

Stseen 3. vaatusest

Leelo Talvik —
Fräulein Kost

Rein Taidla —
Ernst Ludwig

«Kabaree» olulisemad muusikanumbrid

I vaatus

Kit Kat klubi Konferansjee, görlid ja boid:

«Tere tulemast Berliini!»

Fräulein Schneider:

«Elu peatuda ilma peal ei saa ... mis siis?»

Sally ja görlid:

«Kui ainult ema teada ei saaks!»

Sally:

«Head teed, mein Herr ...»

Sally ja Cliff:

«... nõnda lähedas paigas...»

Konferansjee, Sylvia ja Caroline:

«Kaks leedit.»

Fräulein Schneider, Schultz:

«Kui mul tooksid pärle...»

Meeskoor:

Laul «Vaterland».

II vaatus

Cliff:

«On see vaid uni?»

Sally:

«Kas ehk praegu õnneaegu ...»

Fräulein Schneider, Schultz:

«Me koos!»

Schultz, Sally:

«Ükskord elas ilmas Mieskait.»

Fräulein Kost ja teised kihluspeo külalised:

«Vaterland».

Stseen programmist «Paraguay» (1926). Autor — Rudolph Nelson, nimekas helilooja, pianist ja organisaator I Maailmasõja järgses Saksa kabarees

III vaatus

Görlid, boid ja Konferansjee:

Revüü ja «elavad pildid»

Konferansjee ja Isevärki Trulla:

«Kui sa vaid näeks nagu mina ...»

Fräulein Schneider:

«Mis ma küll teen?»

Konferansjee, Sally, görlid ja boid:

«Mul on asjad korras» ning «Mani, mani ...»

Sally:

«Elu on kabaree ...»

Kõik osalised: Finaal.

PAUL PINNA — KABAREEST

Katkendeid artiklite sarjast «Kabaree seinte vahel».

Huvitav on jälgida neid evolutsioone, mida on läbi teinud too kergesisuline žanr aastakümnete jooksul nii välismaal kui ka meil, sest oleme meiegi levitanud seda ala nii hästi seltsides kui ka avalikkudes lõbustuskohtades, muidugi mitte sellises ulatuses, nagu meile seda on näidanud suured välismaa eeskujud kõigi oma väärtuste ja pahe-dega.

Eesti mõiste järgi algas meie kabaree «segaeeskava» näol «perekonnaõhtul», mida korraldati niihästi vanas «Estonias» kui ka «Lootuse» laulu- ja muusikaseltsides. Nende eeskava koosnes: mees- ja nais-segalaulukoor, sellele järgnesid kas sooloetteasted või «naljakad» kvartetid ja kupleelauljad (naljalaulud). Lõpuks oli ühevaatuseline nalja- või laulumäng.

Sellise eeskava leidsin ma eest, kui algasin oma esimeste sammudega vanas «Estonias» 1896. a. ja selline eeskava jäi ka lähemate aastate jooksul stereotüüpseks. Ka suured rahvapeod suvel «Lootuse» ja «Estonia» aedades ei kaldunud sellest järjekorrast kõrvale, mõnikord suurendati ja laiendati eeskava ja juurde tulid «mustkunstnikud», mõõganeelajad, pommitõstjad ja maadlejad, sest selline rahvapidu suvel seltsimaja aias algas juba kell 2 päeval ning eeskava pidi «vastu pidama» kella 10—11 õhtul, millele siis järgnes tants.

Laval esinesid suurima menuga naljalauljad või kupletistid. Mitte frakis, nagu palju aastaid hiljem, vaid (...)kirevas poolklouni kostüümis: punase ninaga ja niisamasuguses parukas. Mõni tuli maataadina või koguni naise riietuses. Igatahes riietus pidi olema koomiline.

Tänapäeval, ja juba aastaid, on Pariisi, Londonit ja Ameerikat vallutanud revüü, mis on välja kujunenud kirevaks lavaliseks üksuseks(...) Ka Saksamaal oli moes revüü, alastikultusega, peamiselt pärast monarhia langust kuni natsionaal-sotsialistliku režiimini.

Meilgi tekkisid suurte restoranide juurde kabareed. Algul kui külastajatel oli palju raha, osutusid eeskavad ka õige suurejoonelisteks.

Lõpuks tahaksin veel ütelda mõni sõna konferansjeest, kes peab tänapäeval asendama «naljaettekandeid». Meil on omapärane arusaamine konferansjeest. Välismaal näiteks peab konferansjee publikuga kahekõnesid. Pooled ei tohi üksteist solvata või kuidagi ebaseadlikult

Naisorkester 20-ndate aastate Saksa kabareele tüüpilises «riietuses»

riivata. Endistel aegadel oli see ka meil kabareedes kombeks ja minul tuli nii mõnigi «lahing» lüüa, kuid see osutuski huvitavaks üles-andeks.

«Perekonnaleht» 1939

Hind 30 kop.

«Ü.» 3255. XI 1984. 10 500.

